

svolení jejího majitele po dobu dlouhou a takovým způsobem, že se tím věc značně znehodnocuje, těžce poškozuje, ba ničí; tu nejde o užívání (usus), nýbrž o zneužívání (abusus), a tu jest podřaditi jednání odcizitelovo pod skutkovou povahu krádeže podle § 171 tr. zák.

Čís. 4333.

Důvodem delegace může býti po případě i, nemá-li obžalovaný peníze na cestu ke vzdálenému příslušnému soudu.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1931, Nd I 451/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odňal projednání trestní věci, vedené proti Miladě J-ové pro zločin krádeže podle §§ 171, 176 II b) tr. zák. u krajského soudu trestního v Praze, tomuto příslušnému soudu a přikázal je krajskému soudu v Olomouci.

Důvody:

Obžalovaná žadatelka tvrdí, že nemá a nemůže si opatřiti peníze, by se mohla dostaviti ke hlavnímu přelíčení do Prahy. Pravdivosti tohoto tvrzení nasvědčují spisové údaje o jejím zaměstnání a o jejích majetkových poměrech. Nepřítomností u hlavního přelíčení mohla by obžalovaná býti zkrácena na možnostech účinné obrany proti výpovědím poškozené, předvolané za svědkyni; také s hlediska zákona o podmíněném odsouzení záleží na tom, by nalézací soud měl příležitost seznati obžalovanou osobně. Jsou tu tedy důležité důvody po rozumu § 62 tr. ř. pro učiněné výjimečné opatření.

Čís. 4334.

Rozkaz k rozchodu ve smyslu § 283 tr. zák. je právně závazný pro osoby, k nimž směřoval a které jej slyšely nebo jinak o něm nabyly vědomosti, tak dlouho, pokud »shluknutí« trvá, t. j. pokud nedojde k úplnému rozptýlení zástupu.

Zločin podle § 87 tr. zák. vylučuje i zlomyslná jednání neb opomenutí za okolností zvláště nebezpečných, jež o sobě jsou zlomyslným poškozením cizího majetku podle § 85 tr. zák. Lze proto i při jednom trestném činu usuzovati na trestnost pachatelovu i podle § 85 b) i podle § 87 tr. zák.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1931, Zm II 265/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaných do rozsudku krajského trestního soudu v Brně ze dne 22. dubna 1930, jímž byli stěžovatelé uznáni vinými: František H. zločinem veřejného násilí podle § 87 tr. zák. a pře-